

Sygn. akt XXIV C 913/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Bojańczyk
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Więckowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2015 r. w W.

sprawy z powództwa H. W.

przeciwko Skarbowi Państwa-Dyrektorowi Aresztu Śledczego W. S.

o zapłatę

I. powództwo oddala;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

Sygn. akt XXIV C 913/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 sierpnia 2013 r. H. W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa – Dyrektora Aresztu Śledczego W. - S. kwoty 25.000 zł tytułem odszkodowania oraz kwoty 75.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu H. W. wskazał, że w listopadzie 2011 r. został osadzony w Areszcie Śledczym W.-S.. W trakcie wywiadu lekarskiego mającego miejsce podczas przyjęcia go do tej jednostki penitencjarnej informował lekarza o fakcie zażywania od ponad trzech lat sterydów anaboliczno - androgennych oraz o możliwych powikłaniach związanych z ich odstawieniem, jak również o potrzebie wdrożenia leczenia związanego z zaprzestaniem ich zażywania. Podał także, że lekarz odmówił wdrożenia leczenia, podania mu tzw. „antidotum” pomimo systematycznego zgłaszania przez niego takiej potrzeby. Powód podniósł także, że wyczuł u siebie po prawej stronie klatki piersiowej guz i odczuwalny w związku z tym wielki ból, co zgłosił lekarzowi, który zbagatelizował jego dolegliwości. Dopiero około dwa lata po przyjęciu go do Aresztu Śledczego W.-S. skierowano go na prześwietlenie, które wykazało istnienie guza, jednakże już w tym okresie na klatce piersiowej powoda pojawił się kolejny guz, widoczny na drugim prześwietleniu, które miało miejsce dopiero trzy lata po przyjęciu powoda do Aresztu Śledczego W. -S.. Powód podniósł, że po pewnym czasie zaczął zauważać, że rosną mu „kobiece piersi”, co także zostało zignorowane przez lekarza. Dopiero po ponad czterech latach zawieziono go do szpitala. Powód dodał, że pomimo ciągle pogarszającego się jego stanu zdrowia nie zastosowano leczenia farmakologicznego. Podniósł także, że w międzyczasie lekarz urolog zdiagnozował u niego żylak na lewym jądrze i wskazał na konieczność operacji chirurgicznej. Również lekarz endokrynolog wskazał na konieczność operacji w celu usunięcia obu gruczołów klatki piersiowej. Zdaniem powoda powyższe zaniedbania służby zdrowia w Areszcie Śledczym W. - S. zrujnowały jego zdrowie fizyczne i psychiczne.

Pozwany Skarb Państwa # Dyrektor Aresztu Śledczego W. – S. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, że powód bezpodstawnie zarzuca, że w pozwanej jednostce penitencjarnej doszło do uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia. Zdaniem strony pozwanej działania samego powoda tj. przyjmowanie sterydów anaboliczno-androgennych przez okres trzech lat przed przyjęciem do jednostki penitencjarnej są przyczyną obecnych problemów zdrowotnych powoda. Ponadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia wskazując na art. 442¹ § 1 k.c. (odpowiedź na pozew – k. 34-36).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był osadzony w Areszcie Śledczym W. S. w okresie od (...) roku. Obecnie przebywa w Areszcie Śledczym W. - B. (okoliczność bezsporna).

H. W. od około 4 lat przed zatrzymaniem, przebywając na wolności, przyjmował hormony anaboliczno – androgenne tj. (...) (...) jest preparatem weterynaryjnym mającym silne działanie anaboliczne zwiększające w szybkim tempie masę mięśniową, ma również działanie konwertujące do estrogenów (opinia sądowno-lekarska – k. 165-167).

W czasie pobytu w Areszcie Śledczym W. – S. powód był wielokrotnie konsultowany i leczony ambulatoryjnie. Powód przebywając w ww. jednostce penitencjarnej zgłaszał dolegliwości związane z bólem w okolicy sutka prawego. W dniu 15 maja 2008 roku lekarz Zakładu Opieki Zdrowotnej Aresztu Śledczego W. – S. zlecił wykonanie USG sutka prawego, które zostało wykonane dnia 27 maja 2008 r. W badaniu radiologicznym stwierdzono przerost gruczołowy sutka prawego bez obecności patologicznych odbić, sutek lewy oceniono jako prawidłowy. Kolejne badanie kontrolne wykonano dnia 22 października 2009 r., którego wynik był taki sam jak badania poprzedniego (wyniki badań k. 69). W czerwcu 2010 r. ponownie skierowano powoda na badanie USG sutków z uwagi na podejrzenie ginekomastii, badanie to jednak nie odbyło się ze względu na odmowę ze strony powoda (skierowanie na badanie i oświadczenie powoda o rezygnacji z badania k. – 76). W związku z wystąpieniem ginekomastii powód odbył także konsultację endokrynologiczną. Po przybyciu do Aresztu Śledczego W. -B. powód był nadal konsultowany i leczony (książka zdrowia osadzonego – k. 56-106).

Pobyt w Areszcie Śledczym W. - S. nie miał wpływu na wystąpienie u powoda ginekomastii. Stan zdrowia powoda jest efektem przyjmowania sterydów anaboliczno-androgennych poza wskazaniem medycznym. Do powikłania w postaci ginekomastii progesteronowej H. W. doprowadził sam poprzez przyjmowanie hormonów anaboliczno-androgennych bez wskazań lekarskich. Powód nie wymagał leczenia hormonalnego będąc w Areszcie Śledczym W.-S.. Powód w Areszcie Śledczym W. – S. był leczony prawidłowo. Obecnie stan zdrowia powoda jest dobry. Okres kilku lat odstawienia sterydów anaboliczno-androgennych pozytywnie wpłynął na stan powoda, wyeliminowanie szkodliwego wpływu hormonów spowodowało zmniejszenie się ginekomastii. Obecnie jedynie pierś prawa zawiera niewiele tkanki gruczołowej. Rokowania na przyszłość są dobre. Powód obecnie nie wymaga leczenia hormonalnego a jedynie obserwacji. Powód nie wymaga leczenia operacyjnego ginekomastii (opinia sądowno-lekarska – k. 165-167).

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powód wystąpił o odszkodowanie za pogorszenie jego stanu zdrowia na skutek zaniechania leczenia w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym W. – S. a także o zadośćuczynienie za krzywdę jakiej w związku z tym doznał. Powód łączył odpowiedzialność pozwanego za wyrządzoną mu szkodę z zaniechaniem udzielenia mu właściwej pomocy medycznej przez lekarzy w Areszcie Śledczym W.-S.. Zdaniem powoda wymagał on specjalnego leczenia hormonalnego w trakcie pobytu w Areszcie Śledczym W.-S.. Powód podkreślił, że podczas przyjęcia go do tej jednostki penitencjarnej poinformował lekarza o zaprzestaniu, w związku z zatrzymaniem, przyjmowania sterydów anaboliczno-androgennych i konieczności podjęcia leczenia „zespołu odstawieniowego”. Zdaniem powoda zaniechanie leczenia doprowadziło do rozstroju jego zdrowia fizycznego i psychicznego.

W ocenie Sądu Okręgowego powód nie wykazał, aby strona pozwana nie zapewniła mu właściwej opieki lekarskiej, co skutkowało miało rozstrojem jego zdrowia podczas pobytu w Areszcie Śledczym W. - S.. W rozpoznawanej sprawie

nie budzi wątpliwości, że pierwotną i jedyną przyczyną powstania u powoda ginekomastii i związanych z tym dolegliwości było wyłącznie zachowanie powoda, który sam, bez wskazań lekarskich i na własną odpowiedzialność, przyjmował sterydy anaboliczno-androgenne. Powyższe wnioski wynikają jednoznacznie z opinii biegłego specjalisty endokrynologa. Stwierdzić należy, że stan zdrowia powoda nie jest wynikiem niewłaściwego leczenia w trakcie pobytu w Areszcie Śledczym W. – S., lecz efektem przyjmowania sterydów anaboliczno-androgennych poza wskazaniami medycznymi. Stan zdrowia powoda nie wynika z błędnej diagnostyki bądź nieodpowiedniego leczenia, ale wyłącznie z przyjmowania hormonów anaboliczno – androgennych. Biegły lekarz endokrynolog kategorycznie stwierdził, że powód podczas osadzenia w Areszcie Śledczym W. – S. nie wymagał leczenia hormonalnego. Biegły wskazał także, że brak jest jakichkolwiek uchybień dotyczących diagnozowania zgłaszanych przez powoda dolegliwości, konsultacji specjalistycznych czy też wykonywanych badań. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez powoda.

Z uwagi na powyższe okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego nie ma podstaw do przypisania w niniejszej sprawie odpowiedzialności Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Aresztu Śledczego W. – S.. W niniejszej sprawie postępowanie lekarzy było zgodne z regulacjami prawnymi dotyczącymi zasad udzielania świadczeń zdrowotnych osobom pozbawionym wolności. Brak jest podstaw w materiale dowodowym sprawy aby przyjąć, że dolegliwości zdrowotne powoda powstały na skutek jakichkolwiek zaniedbań personelu aresztu śledczego w zakresie diagnostyki i leczenia powoda. Przebieg leczenia powoda był prawidłowy. Twierdzenia powoda zawarte w uzasadnieniu pozwu nie zostały poparte żadnymi dowodami. Zaznaczyć trzeba, że ocena prawidłowości leczenia powoda w trakcie osadzenia w Areszcie Śledczym W. – S. wymagała wiadomości specjalnych (art. 278 k.p.c.) a zatem zeznania powoda (nagranie – k. 114) nie mają w tym zakresie wystarczającej mocy dowodowej. Natomiast dowód z opinii biegłego lekarza podważa wskazane przez powoda podstawy faktyczne zgłoszonych roszczeń. Kierując się powyższymi okolicznościami Sąd uznał, że pozwany nie jest obowiązany do naprawienia jakiegokolwiek szkody, w tym również do zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę w postaci cierpień fizycznych i psychicznych powoda.

Reasumując stwierdzić należy, iż ustalone przez Sąd Okręgowy fakty nie dają podstawy do przypisania pozwanemu odpowiedzialności za wyrządzenie powodowi jakiegokolwiek szkody. Powód nie doznał żadnej szkody związanej z leczeniem go w Areszcie Śledczym W.-S., a zatem powództwo jako niezasadne należało oddalić. W niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki z art. 417 k.c. ani z art. 445 § 1 k.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Za nieobciążaniem przegrywającego powoda kosztami procesu przemawiała przede wszystkim jego trudna sytuacja materialna (brak dochodów i jakiegokolwiek majątku).